

Udat.

AFSENDER

Ludvig Find

MODTAGER

Jens Ferdinand Willumsen

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Sprog:
Dansk

Omtalte personer:
Den Frie Udstilling
Kirsten Find
Anse Willumsen
Edith Willumsen
Gersemi Willumsen

Arkivplacering:
J.F. Willumsens Museum
Arkivkasse: A/I/4 - FG

DOKUMENTINDHOLD

Willumsen rejser fra Danmark med sin familie. I den forbindelse sender Ludvig Find et brev, hvori han understreger Willumsens betydning for bl.a. Den Frie Udstilling.

TRANSSKRIFTION

Kære Willumsen. Jeg saa i en Avis, at De tænker paa opbrud. De skal i saa Fald have en oprigtig Hilsen inden. Det var en smuk Tanke, De havde at samle Kammeraterne ude hos Dem den sommerdag. Vi havde det saa dejligt. Og at se Dem og Deres Kone og de to søde Piger – nogle storartede Piger – var en sjælefyrd for den, den kun sjældent ser Kammerater og hellerikke rigtig synes, der er mere er mer Kammeratskaber¹ som i vore yngre Dage.

De skal have Tak kære Willumsen, fordi De trods Deres Udlændighed holder sammen paa Kludene herhjemme. De er én af de uundværlige Dele i den fri Udst. De kan saa selv vælge. De vil vel sige Hjærnen. Jeg er ikke saa helt sikker paa, om jeg ikke her fra min "Præstegaardsidyl" vilde sige Hjærtet. Jeg kan i al Fald ikke sige noget bedre. Og den Eftermiddag mærkede jeg, at det slog ungt og varmt endnu. – jeg havde saa gode Fortsætter den Aften. Vilde se at faa Dem herud til os. I al Fald besøge Dem med min Kone. Men hun har saa skrækkelig meget at gøre, vi har ingen Pige, og jeg maa jo ogsaa tænke paa at holde Maskineriet i Gang. – Men som sagt, De skal have denne lille Kærlighedsærklæring fra mig. Selv om det ikke betyder meget, saa véd jeg det betyder noget for Dem. De kan overhovedet ikke existere uden noget af den Slags, og det taler til Deres Ære. Farvel gamle

Kæmpe. Hils Deres Kone og Deres to søde Børn. Lev vel og glem ikke Deres Venner i Danmark.

Deres Ludv. Find.

Jeg er i Odense for at male Portræt, men er i Øjeblikket hjemme et Par Dage.

Hilsen fra Kirsten.

¹ Ordets endelse er utydelig. L. Find har enten skrevet Kammeratskaber eller Kammeratskabet

Kæmpe. Hils Oves Kone
og Oves to 14de Børn.
Hvord og glæde. Hils Oves
Venner i Danmark.

Oves

(Inds. Fm)

Is er i Odense ~~for~~ ^{et} male
Portret, men er i Øjeblikket
hjemme et Par Dage.
Hilsen fra Kirsten.

Kære Willumseer. Jeg
læser i en Avis, at De tænder
paa Opbrud. De skal i saa
Fald have en oprigtig Hilsen
fra mig. Det var en
smuk Tanke, De havde at
samle Kammeraterne
under den gamle danske
nærhed. Vi havde det saa
dejligt. Og at se Dem og
Oves Kone og de to 14de
Børn - nogle stærktede Børn
var en Gælefyldt for dem,
der kunne spejle sig i
Kammeraterne og hellere
nogle, synes, det er mere

er nu Kammeratskab
som i vore yngre Aar.
De skal have Tak for alle Vel-
komster, fordi de trods deres
Aldersdiferens, holdt samme
men paa Kvindens Højde-
me. De er en af de ^{nyeste} ~~nyeste~~
verste Ode i den fri Klost.
De kan saa selv vælge.
De vil vel sig Hverens.
Hv er ikke saa helt sikker
paa, om i ikke har for
min "Præstegaardsidyl"
inde i Hjerter. H kan
i at Fald ikke sig noget andet.
Og den Eftersnitte mærkede
h, at det slog ind i, og varmt
endnu. - H havde saa

gort Forsættu den. Afen.
Vilde se at gøre den herud
te os. I at Fald vilde den
nu min Kone. Men den
har saa skrædderlyd, men at
gøre, is har ingen Bje, s is
maa jo opaa Færd paa
at holde haderen i
gang. - Men som sagt
de skal have denne lille
Kærligheds erklæring fra
mig. Selv om det ikke be-
tyder noget, saa vil is
det betjenes noget for den.
De kan overbevise sig
eksistere uden noget af
den Slags, s det taler til
dres Hjerter. Farvel gamle